

Слуховий та стато-кінетичний
аналізатори: периферичні відділи,
провідні шляхи. Підкоркові та коркові
центри. Особливості будови в
дитячому, юнацькому віці.

Відмінні риси аналізаторів:

- Висока специфічність до агента (тобто світло на зір, звук на слух, тепло-холод на шкіру і т.д.)
- Тісний взаємозв'язок і взаємозамінність аналізаторів (якщо знижений зір, то добре розвинена слухова система).
- Здатність адаптації до сили подразника, як до малого, так і до великого (спізнилася в кіно, світлий коридор, забігаю в темний зал, на початку нічого не бачу, потім поступово починаю розрізняти предмети).
- Відповідна реакція на надсильний подразник іншим аналізатором (удар по голові-іскри посипалися з очей).

- Аналізатором називається частина нервової системи, що складається з безлічі спеціалізованих рецепторів, а також проміжних та центральних нервових клітин і нервових волокон, які їх зв'язують.

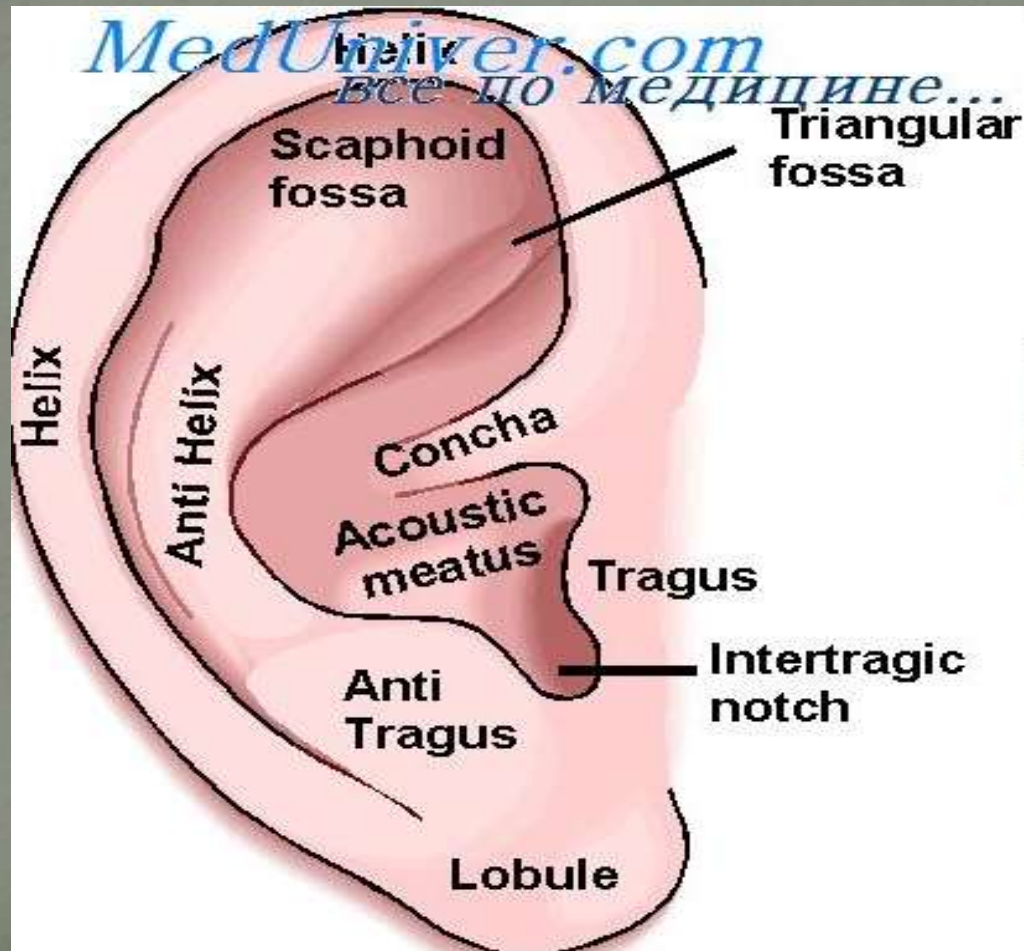
Аналізатор складається з трьох взаємопов'язаних відділів:

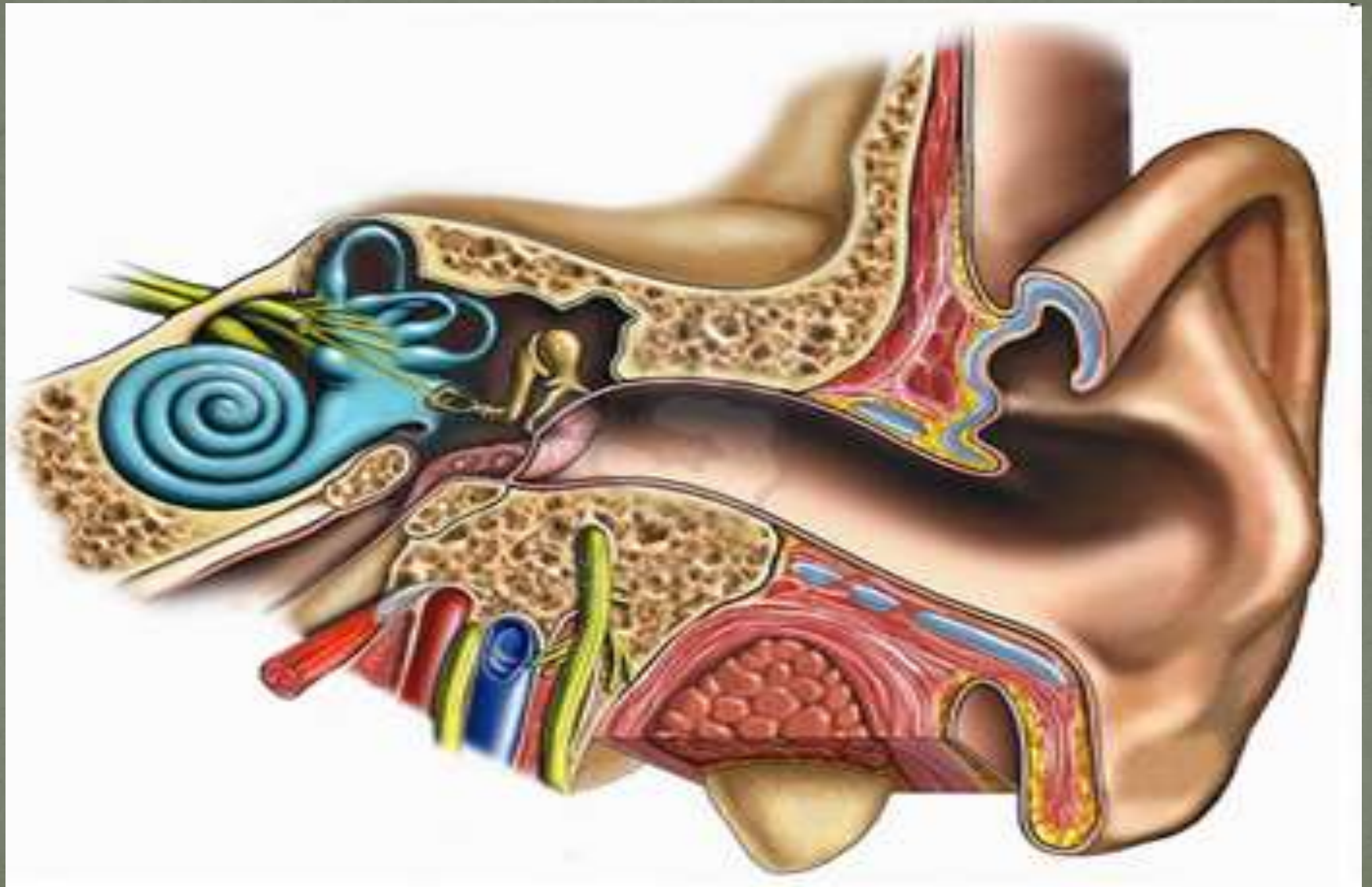
- Периферичного
- провідникового
- центрального.

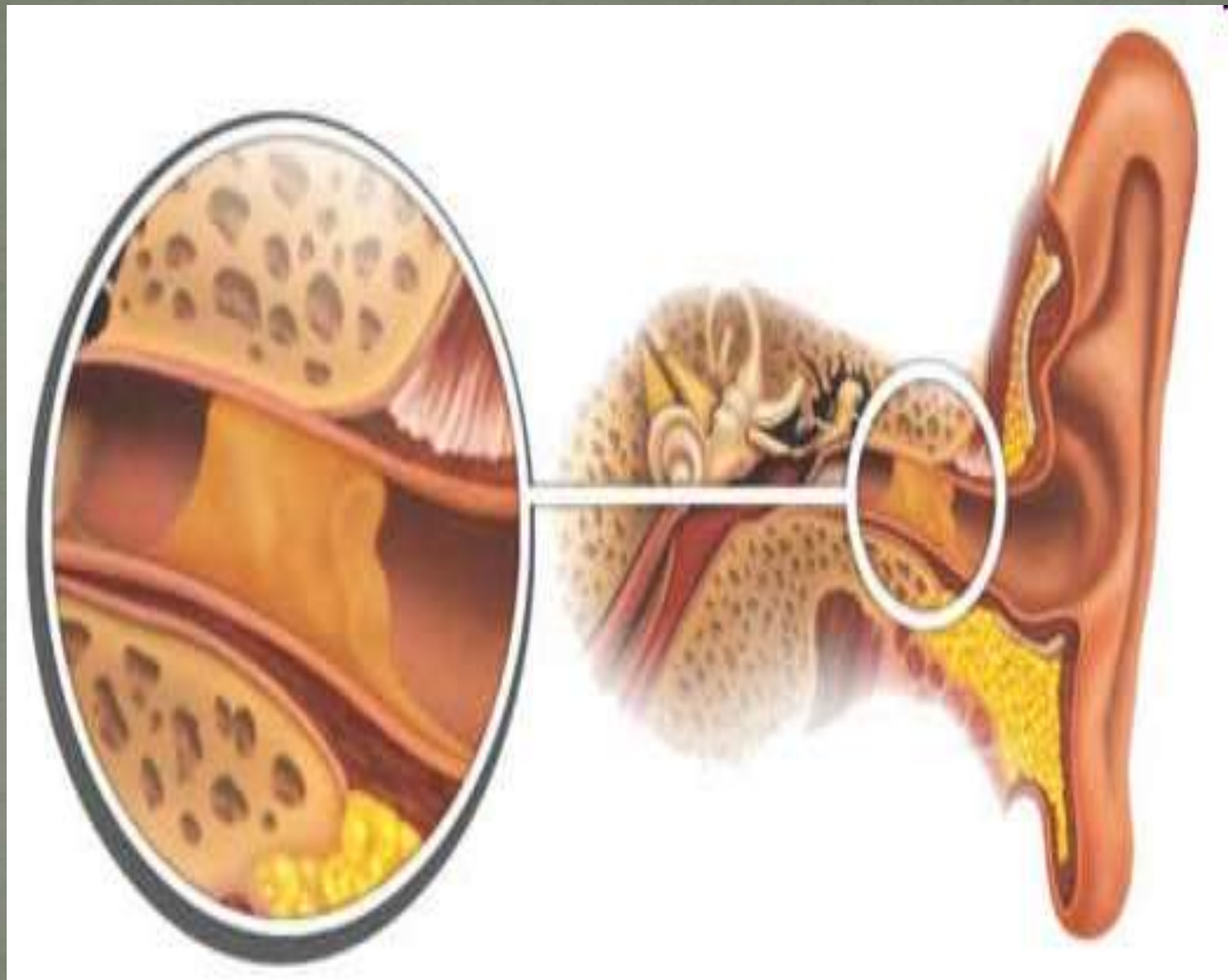
Слуховий аналізатор включає:

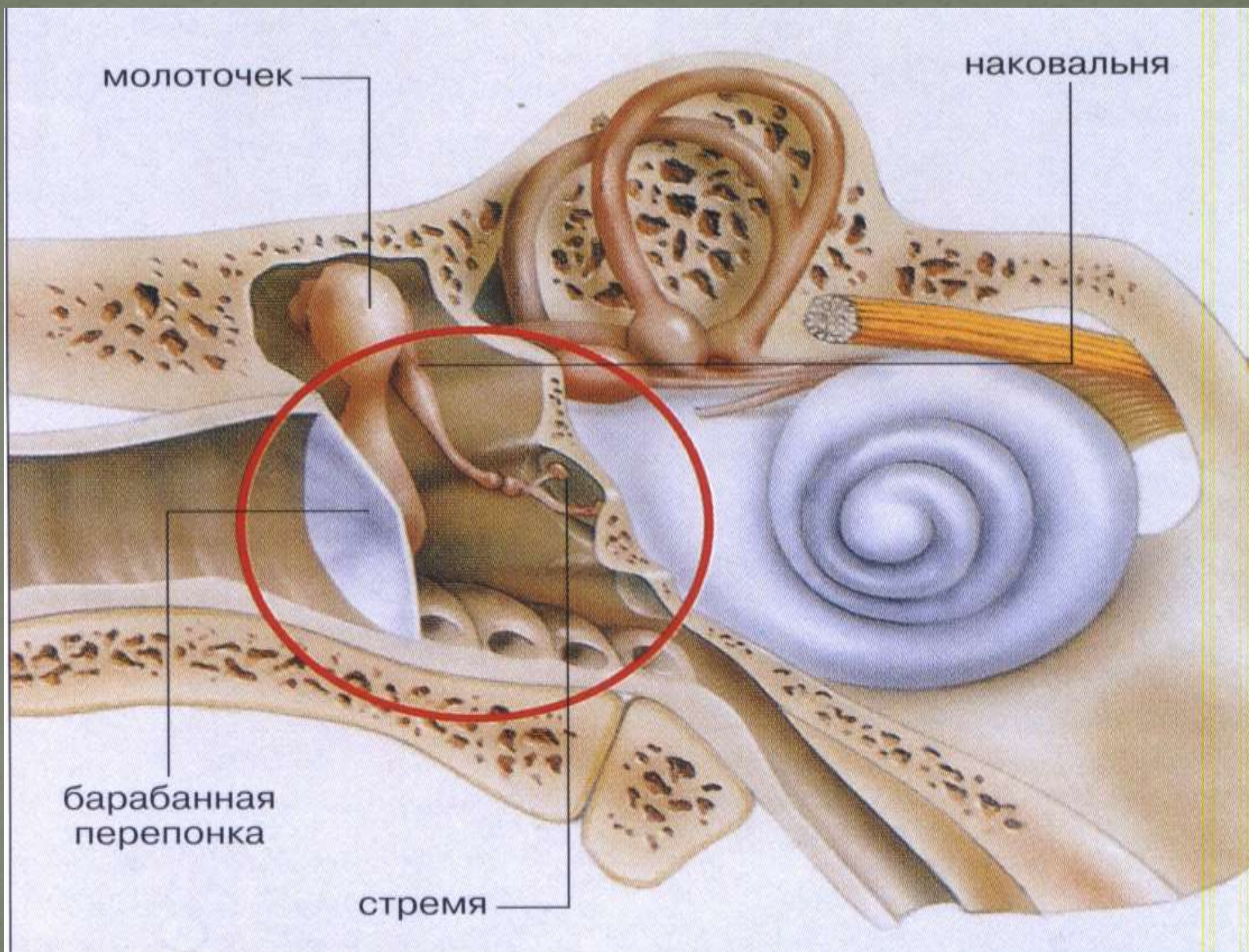
- рецепторний (периферичний) апарат - це зовнішнє, середнє і внутрішнє вухо;
- провідниковий (середній) апарат - слуховий нерв;
- центральний (кірковий) апарат - слухові центри в скроневих частках великих півкуль.

Зовнішнє вухо складається з вушної раковини, слухового ходу

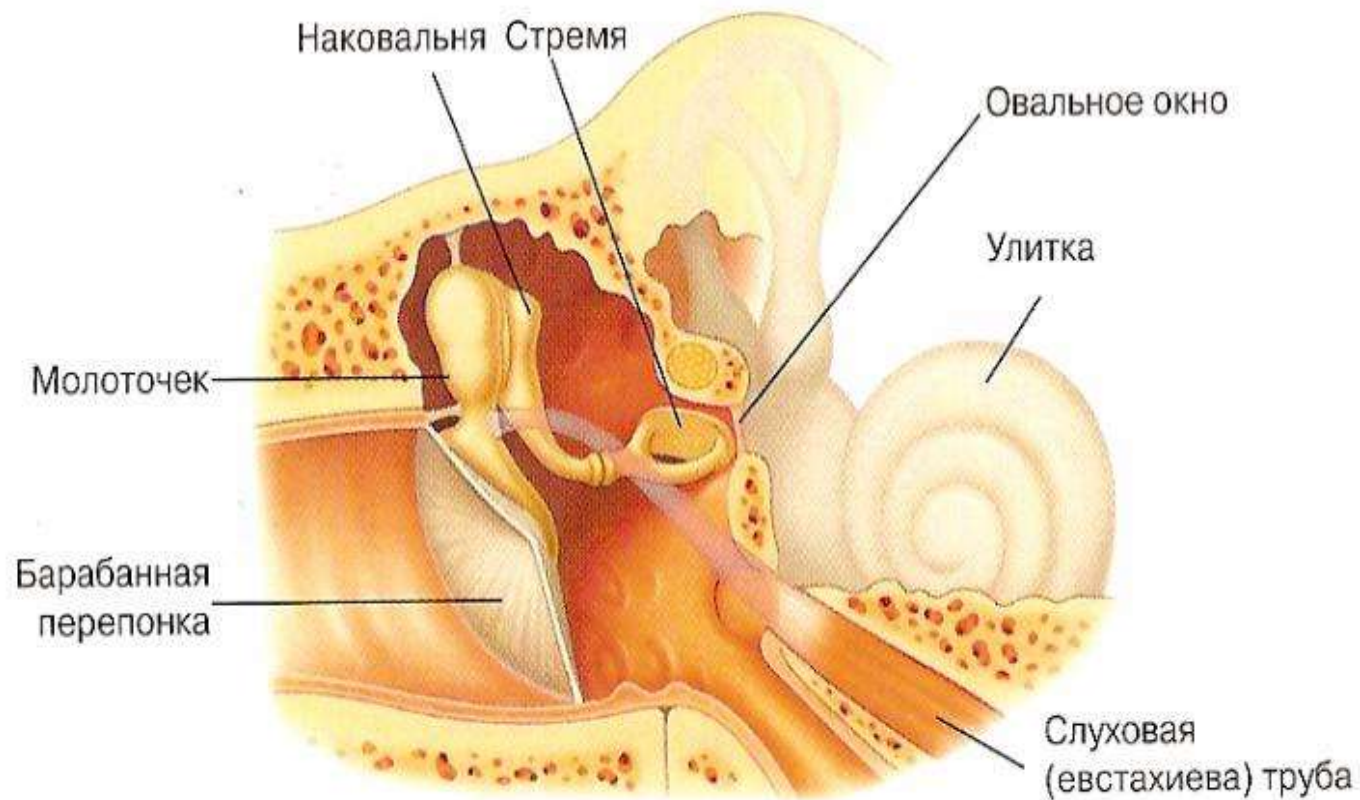

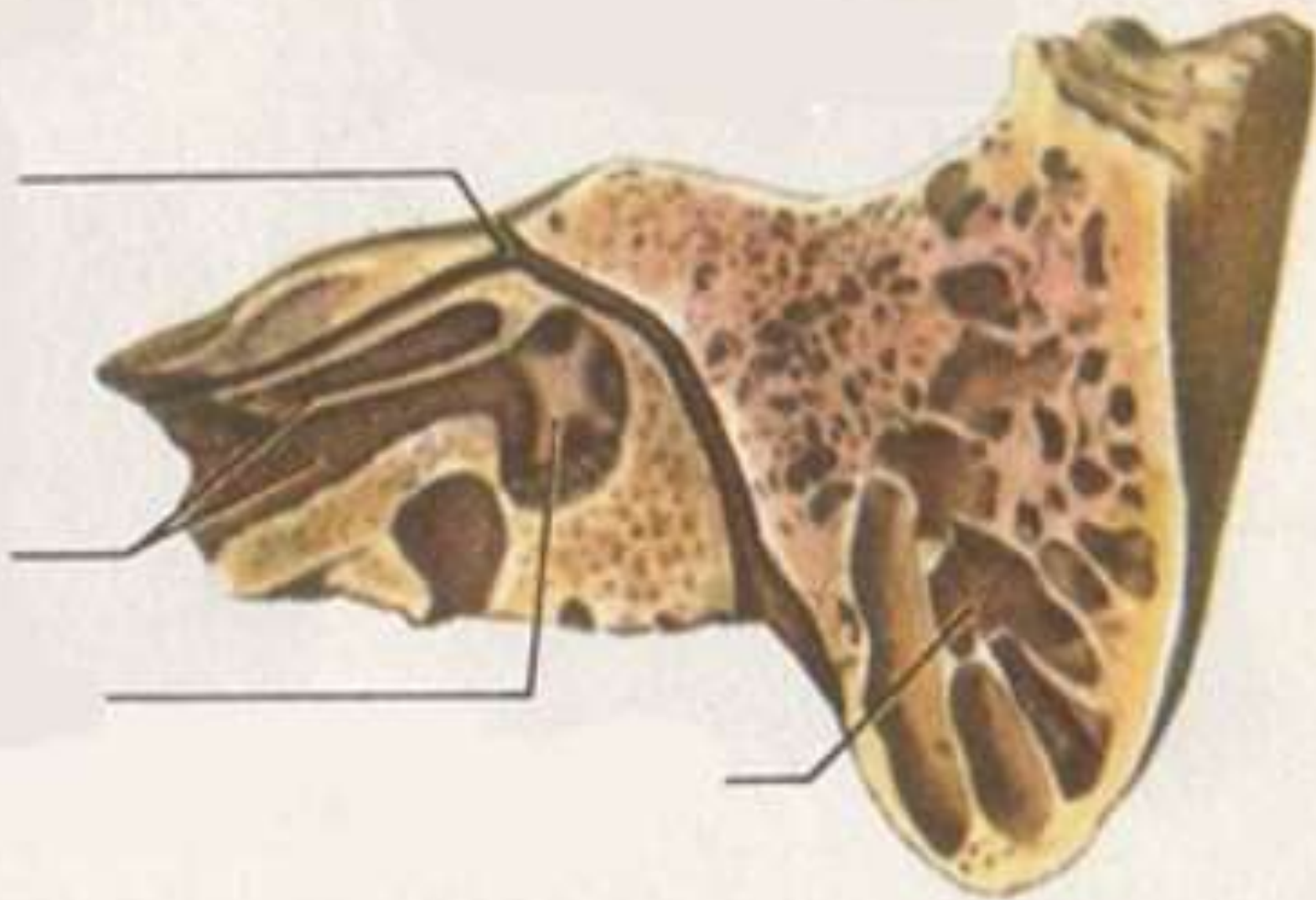

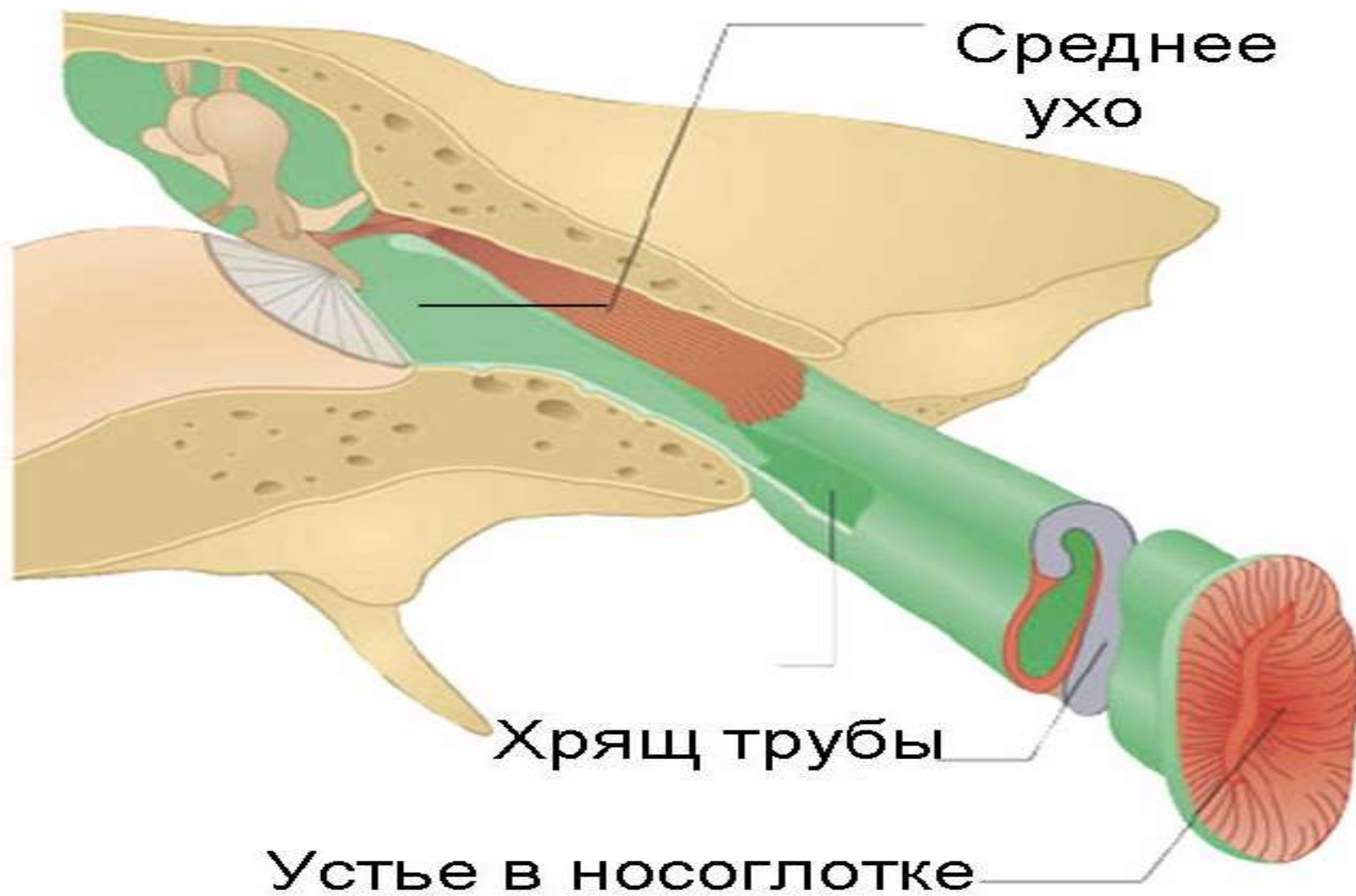

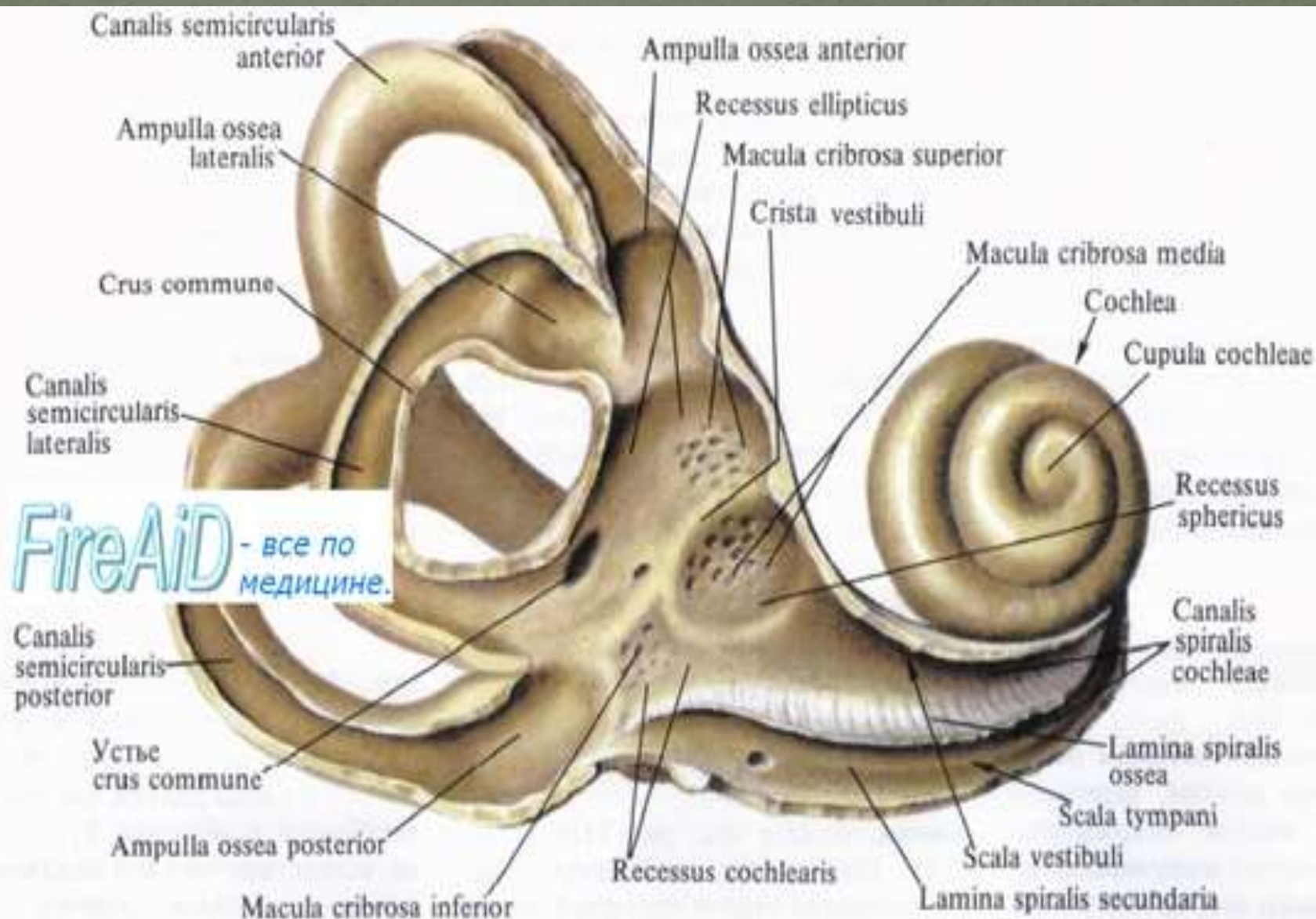
Среднее ухо

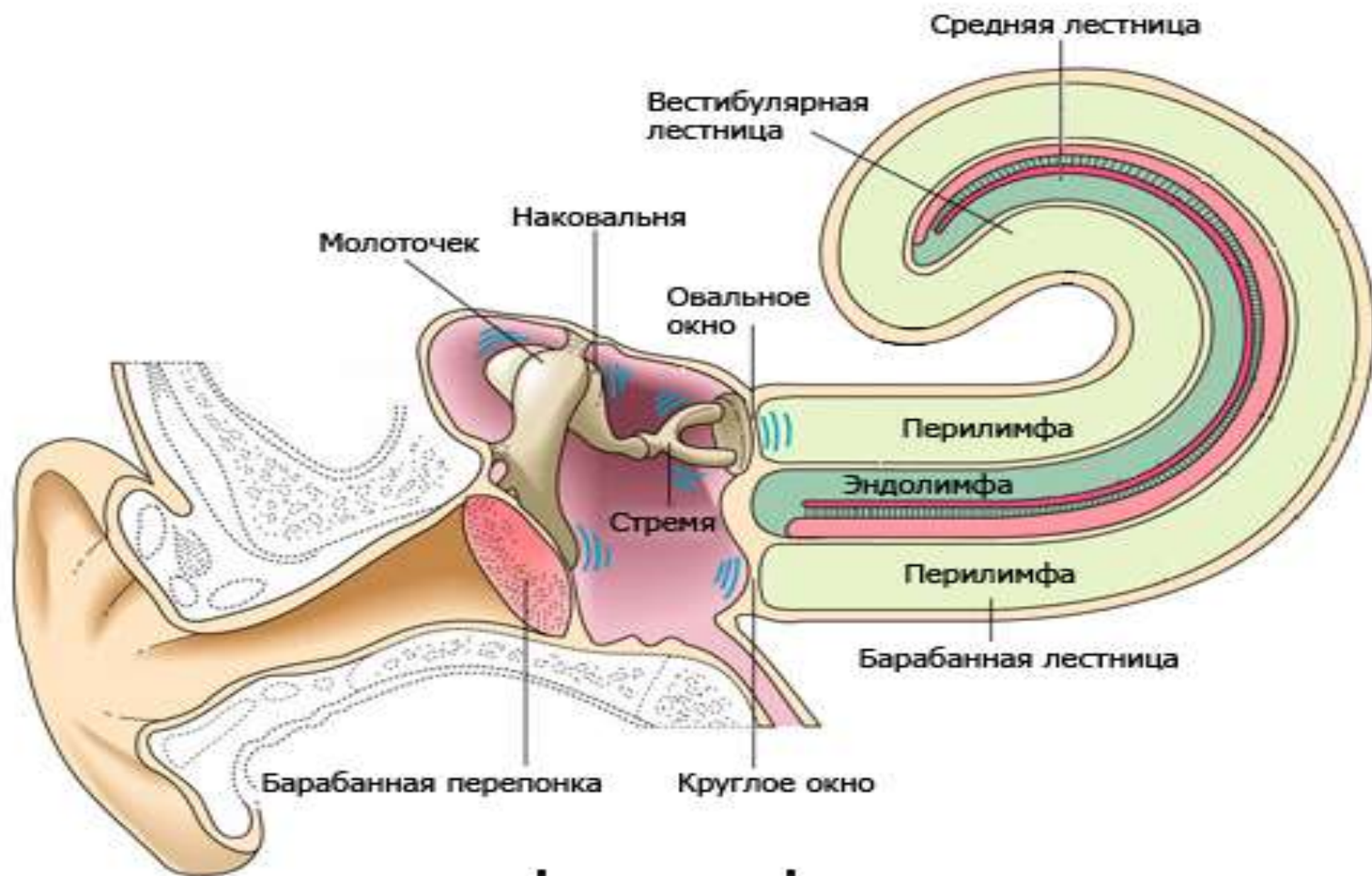

Кістковий і перетинчастий лабіринти розділені щілиноподібні простором, який містить специфічну рідину - перилімфу. Всередині перетинчастого лабіринту міститься інша рідина - ендолімфа. Перилімфа дуже близька за складом до спинномозкової рідини. Простори, заповнені перилімфою і спинномозковою рідиною, взаємопов'язані, проте їх функціональні взаємозв'язки поки невідомі. Ендолімфа виконує трофічну функцію, забезпечуючи чутливі клітини слухового і вестибулярного аналізаторів киснем, ферментами, поживними речовинами, гормонами. У нормі підтримується постійний обсяг ендолімфи і її електролітів (калій, натрій, хлор та ін.).

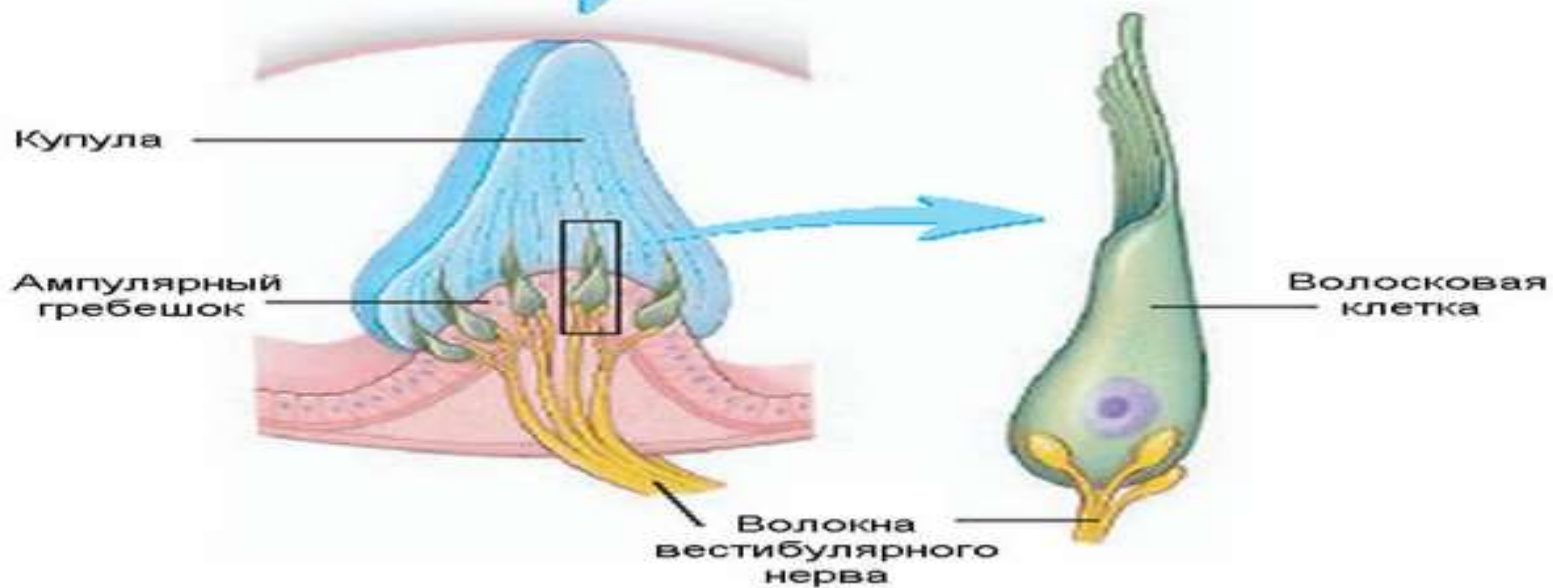
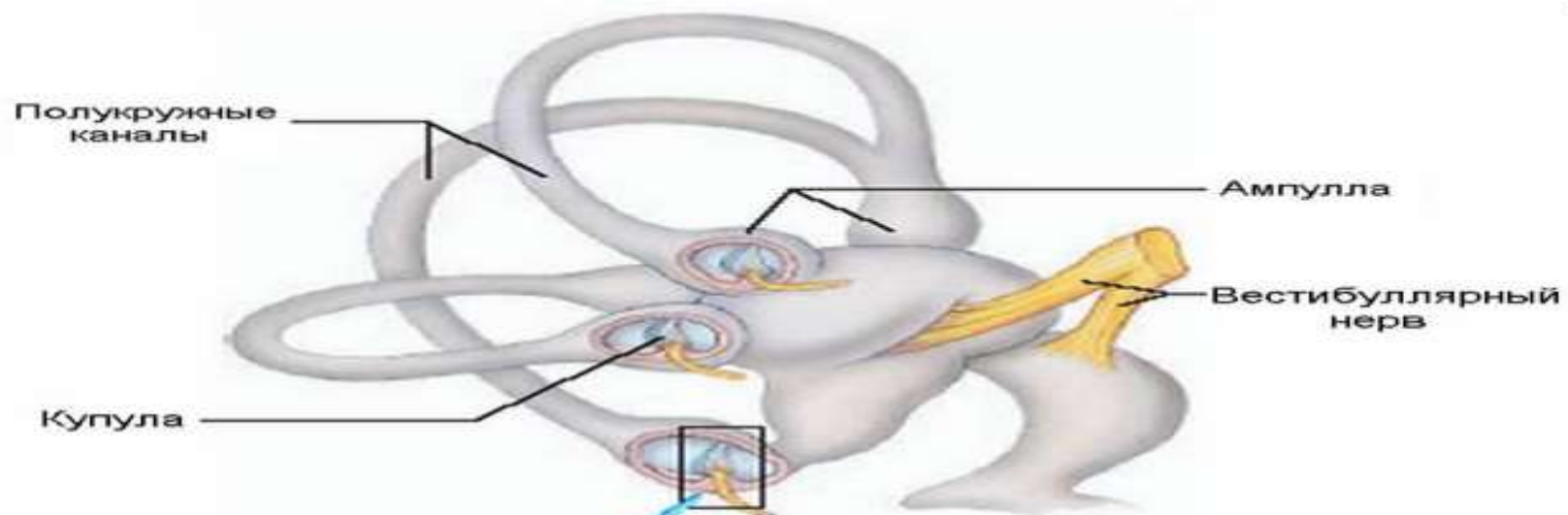

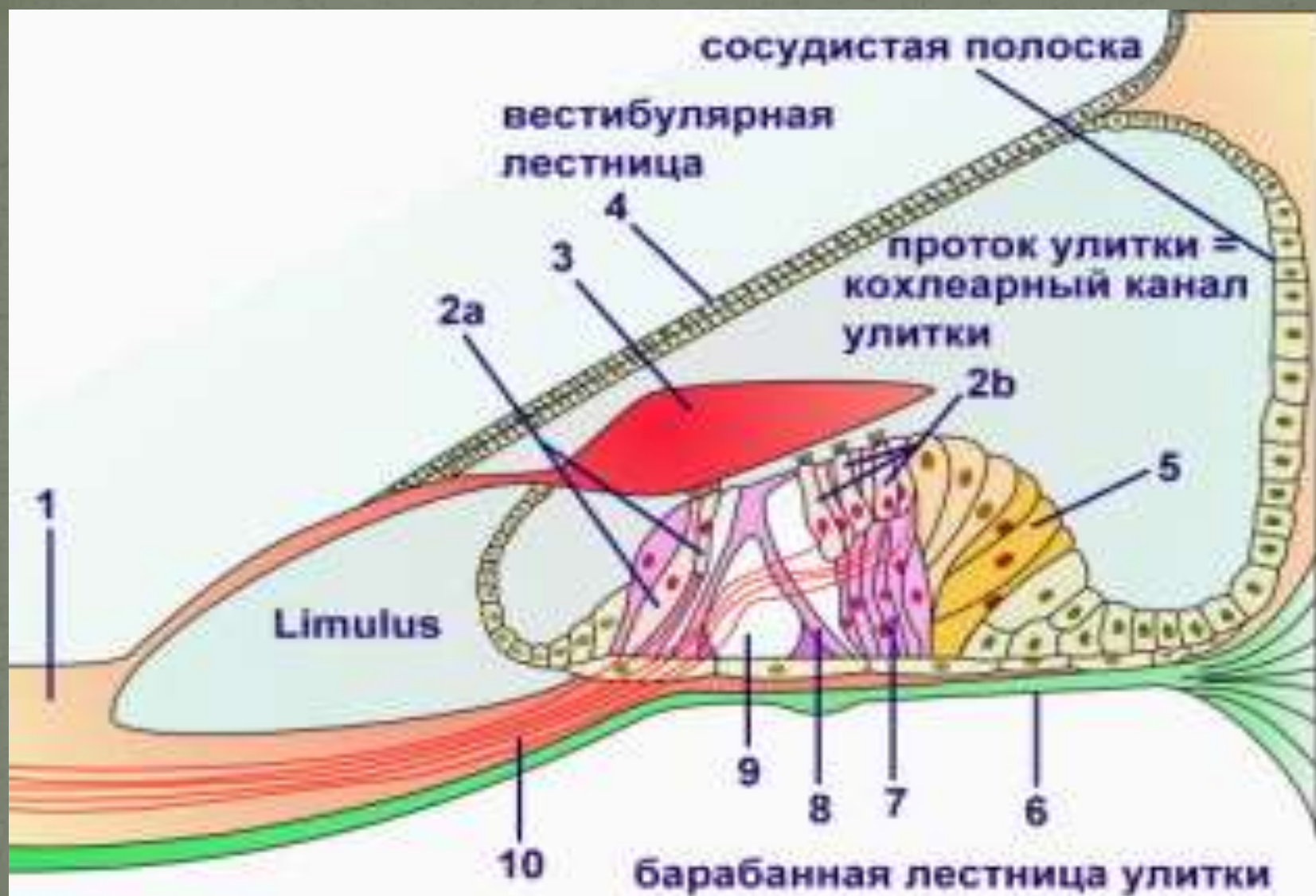

Наружное ухо

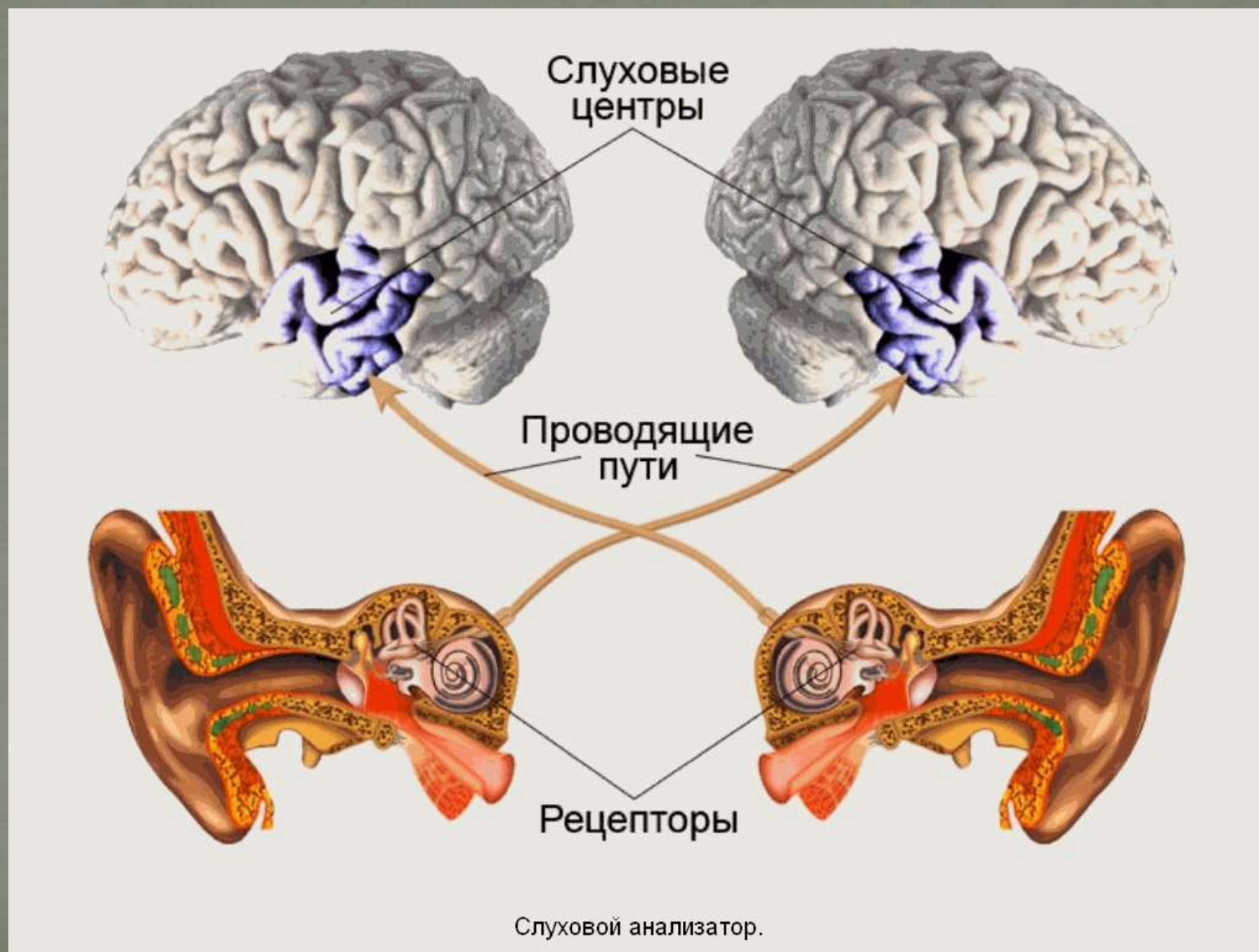
Среднее ухо

Внутреннее ухо

Провідні шляхи

➤ Вікові особливості слухового аналізатора.

- Зовнішній слуховий прохід короткий;
- Барабанна перетинка має майже такі ж розміри як у дорослого, але розташована більш горизонтально;
- Слухова труба коротка і широка;
- Середнє вухо до народження заповнене слизової рідиною; Після народження барабанна порожнина через слухову трубу поступово (протягом місяця) заповнюється повітрям, чому сприяють дихальні і ковтальні рухи.

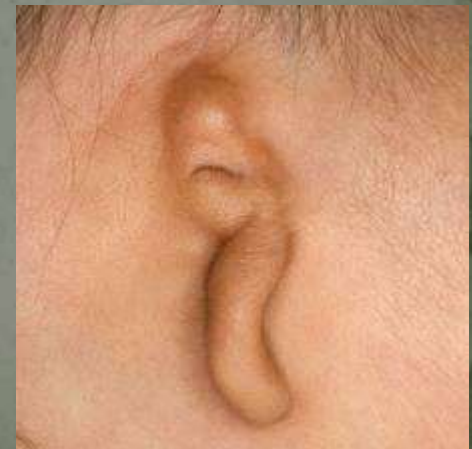
Вікові особливості слухового аналізатора.

Чим менша дитина:

- 1. Тим нижче гострота слуху.*
- 2. Тем швидше розвивається стомлення слухового аналізатора.*
- 3. Умовний захисний (мігательний) рефлекс на звукове подразнення утворюється в кінці 1-го місяця.*
- 4. Диференціювання різних звуків, наприклад, гудка і звуку дзвіночка, можливо на 3-му місяці.*

Деякі аномалії розвитку органу слуху.

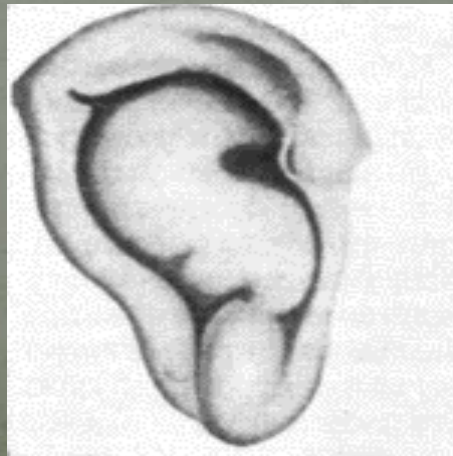
1. Агенезія (аплазія) зовнішнього слухового проходу - природжена відсутність зовнішнього слухового проходу, результат порушення розвитку I і II зябрових дуг.
2. Агенезія (аплазія) слухових кісточок - природжена відсутність кісточок середнього вуха.
3. Анотія - природжена відсутність вушної раковини.

4. Деформації вушної раковини:

А) вухо макаки (син.: углообразная вушна раковина) - варіант будови вушної раковини, при якому завиток розгорнуть, а верхня частина вушної раковини звернена всередину;

Б) вухо котяче (син.: остроконечная вушна раковина) - варіант будови вушної раковини, при якому її верхня частина відігнута і звішується у формі складки, закриваючи латеральну поверхню раковини;

В) вухо сатира (син.: вухо фавна) - варіант будови вушної раковини, при якому відсутня завиток і горбок вушної раковини, а вушної хрящ випинається в цьому місці латерально;

5. Дістопія вушної раковини - розташування вушної раковини в незвичайному місці: на бічній поверхні обличчя (щечная вушна раковина), на шиї (шийна вушна раковина).
6. Мікротія - поєднання малих розмірів вушної раковини з атрезією зовнішнього слухового проходу.
7. Поліотія - наявність, крім нормальної, декількох додаткових, часто деформованих, вушних раковин.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!

